זרע קודש — קרח

רב לכם כי כל העדה כו' פי' רב לכם בתמי' וכי אתם לבדכם בררתם הר"ב ניצוצי קדושה שעליהם אמר רב לכם כי כל העדה כו' פי' רב לכם אמר יעקב רב עוד יוסף בני חי ומשה רבינו השיב רב לכם בני לוי באמת על ידכם נתבררו הנ"ק כולם ע"י המתקת הגבורות שכתוב בס' שענין פלוגתת קרח הי' על שנתנו ללוים מדת גבורה בחי' מל מחשמל ממללות ולכהנים בחי' חש בחשאי ולכן הי' הלוים מזמרים בחי' זמיר עריצים גם לכן הי' מעבירים תער על כל בשרם כי השערות רומזים ג"כ לדינים והם מותרות הגוף והעבירו תער שלא יגברו הדינים המותרים והלוים כשנתחברו בכהנים שהכהנים במדת חסד ע"י התחברותם נמתקו כל הגבורות שהכהן ממתיקם ולכן כאן שנחלקו על אהרן ונתפרדו אמר י"ת ואכלה אותם כרגע וקרח רצה ג"כ להעלות הלוים במדריגות כהן ולהעלות עולם הגלגלים לעולם המלאכים ועולם המלאכים לעולם הכסא ולכן אמרו המאורות אם אתה עושה דין לבן עמרם נצא ואם לאו לא נצא כי א"כ ישאר על רצון קרח שלפי רצונו אנחנו בעולם המלאכים יהי' מקומינו ולא נאיר לעוה"ז לפי דעתו ובאמת לא הי' עדיין הזמן לזה רק לעתיד יתעלה הכל.

וי"ל ג"כ שכוונת קרח הי' על שאהרן כ"ג רצה להמשיך חסד שמדת חסד נקראת גדולה ואמר קרח איך יכול להמשיך חסדים כיון שאהרן כ"ג משבט לוי שמורה על גבורות ובאמת עיקר תיקון המדות שיכלול כל אחת בחברתה כמ"ש במ"א באריכות לא להיות טוב לכל וכן להשמר ממדת כעס והכל לפי הזמן והצורך ועיקר כוונת קרח שרצה לעבוד את השי"ת ביתר שאת הוא כהונה אבל דרכי משה ואהרן הי' שלא לבחור רק במה שבחר ה' אפי' בעבודתו י"ת לא לילך בגדולות ובנפלאות ממנו ואדרבא משה אפי' כשבקשו י"ת שילך בשליחותו סירב ואמר שלח נא ביד תשלח וכן אהרן כתיב בו קרב אל המזבח ופי' רש"י ז"ל שהי' אהרן בוש וז"ש משה ואהרן מה היא כי תלינו עליו כי אהרן אפי' זה אינו רוצה להיות לו כבוד אפי' בעבודת השי"ת ואפי' לעבוד ה' בגדולות ונפלאות רק מחמת שצוה י"ת את אהרן לעובדו בזה ולא שרצה בעצמו לעבוד את השי"ת בעבדות זה וז"ש משה כי לא מלבי שלא הי' בלבי כלל על המלכות אפי' לעבדו י"ת בזה אין רצוני בזה רק מחמת שצוה י"ת ולא לשום כוונה אחרת כלל ולכן אמר משה המעט מכם כי הבדיל כו' שהאדם א"צ לכנוס לפנים ממדריגתו.

ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי כיון שאתה אומר שכל העדה כולם קדושים ואין ראוי להתנשא עליהם מכ"ש שאין ראוי להתנשא על בני לוי ואיך אתה רוצה להיות כה"ג ולהתנשא יותר משאר בני לוי.

ומה שהקשו המפורשים למה לא מסר משה נפשו להתפלל כמו בכל המקומות י"ל כי אם לא הי' נתפרסם הנס לא הי' נתפרסם שתורה מן השמים ושלא הוסיף משה נקודה אחת.

כי לא מלבי כו' אמרו ז"ל בברכות למען דעת צדקות ה' שלא כעס כו' מן השיטים עד הגלגל כדי שלא יקלל בלעם שהי' יודע דעת עליון רגע שהקב"ה כועס בה כמ"ש ז"ל וכמה זעמו רגע כמימרי' והקשו תוס' מה הי' יכול לומר בשעת רגע ותירץ שהי' יכול לומר כלם והנה י"ת אמר כאן ואכלה אותם כרגע כרגע זו שי"ת כועס בה והי' מקום לחשוד את משה שהוא קללם ואמר כלם באותו רגע וז"ש י"ת ואכלה אותם כרגע כרגע זו שי"ת כועס בה כאשר ישלוט הרגע זאת ולכן אמר "כי "לא "מלבי ר"ת כלם כי באמת משה לא המשיך עליהם גבורות ודינים רק חסדים ולכן התפלל תיכף אל אלקי הרוחות ע"ד שפירשו ז"ל במ"ש יפקוד אל אלקי הרוחות איש על העדה שיפקוד איש כזה שיהי' יכול להלוך נגד רוחו של כל או"א ולא יכעוס תיכף על שלא יהי' יכול לסבול רוחו של איזה איש וז"ש משה כאן ג"כ בתפילתו אל אלקי הרוחות שאתה מדתך שאתה נגד רוחו של כל אחד וא' מאריך אף ואינך כועס תיכף ע"י המשיך עליהם רחמים.

א"י בריאה יברא י"ל שהמשיך קדושה וחסד מעולם הבריאה ואמר אם בריאה יברא בריאה חדשה ועולם חסד יבנה.

וקח מאתם כו' שנים עשר מטות וכו' ואת שם אהרן תכתוב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם כו' שקרח הי' בדעתו לעבוד עבודה הגם שהוא לוי בחי' גבורה כמ"ש בזוה"ק כאן שהי' רוצה לעשות עיקר העבדות בבחי' גבורה ובאמת הכהן הי' צריך להיות ממוצע ג"כ מבחי' חסד ואדרבה עיקר עבודתו להמשיך חסדים ולהמתיק הגבורות ולכך נאמר בהם שילבישו בגדים לכבוד ולתפארת רומז על בחי' מדת תפארת בחי' ממוצע בין חו"ג ובזה פגם קרח בבחי' ש"ק שהוא המשפיע טוב וחסד לכל השבוע וקרח רצה בגבורה ולא בחסד ותפארת הממוצע הנ"ל בחי' ש"ק שממוצע בין הימים כמ"ש כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש כי בד"ת "את "השמים "ואת "הארץ מרומז שם אהוה היא שם הגושפנקא דחתים בי' שמיא וארעא שגי' טוב וביום השביעי שבת ונח זה הטוב על ישראל וינפש לשון ריבוי שמתרבה זה הטוב עלינו ביום הש"ק והנה אברהם עבד אותו י"ת במדת החסד ולא יצא עדיין מאתו ענפי הקדושה בשלימות והטעם שפגם כי הוא בעצמו וודאי צדיק גדול הי' בקדושה נפלאה מאוד שאין שיעור וערך וגבול מ"מ אם הי' נוטע הוא האילן הקדוש להתפשט ענפי הקדושה מאתו והוא הי' במדת החסד והי' העבדות לו י"ת מהענפים רק במדת החסד ולא הי' להם בחי' גבורה כלל ולא הי' יכולים להתגבר על היצה"ר כמ"ש רגזו ואל תחטאו שצריך לזה בחי' רוגז ולא להתנהג במדת החסד וכן להתנהג עם הרשעים ברוגז כמ"ש דוד תכלית שנאה שנאתים לאויבים הי' לו ואח"כ עבד יצחק ג"כ בבחי' פחד יצחק ולא נטע ג"כ ענפי הקדושה כי להתנהג תמיד בבחי' גבורה ופחד לבד ג"כ אינו טוב כי צריך לגמ"ח ולכן הגם שיצחק בעצמו הי' קדושתו גדולה אבל כשהי' מגיע להתפשטות הענפים לא הי' יכול להיות העבדות בשלימות ולכן הי' נטיעת אילן הקדוש ע"י יעקב שהי' כלול משניהם ויושב ב' אוהלים והי' איש תם מתמם ב' מדות של אברהם ויצחק כי כן הוא מדת אמצעי לחבר ב' קצוות וכן לוי שלישי לבניו הי' מורה על בחי' כללות דהיינו שיצאו משבט זה הכהנים שהם בחי' חסד והם יוצאים משורש שבט לוי שהם בחי' גבורה נמצא הי' כליל משני בחי' לוים וכהנים שהם חו"ג ונכללים ג"כ בכהנים רק שהי' בהם התגברות החסד וכבר אמרנו שזהו בחי' ש"ק ולכן אח"כ אמר י"ת שיקחו שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם ופי' כנ"ל באמצע נמצא שהי' מכל צד סובב למטה אהרן ששה מטות ומטה אהרן השביעי להורות שהיא דוגמת שבת שמשפיע לכל הימים ונמתקין כל הגבורות ומשפיע חסדים גדולים מי"ג מדה"ר והנה מטה גי' דן וז"ש ויקחו מאתם מטה מטה לבית אב כו' לבית אבותם שנים עשר מטות כו' ואת שם אהרן תכתוב על מטה לוי כי מטה א' לראש בית אבותם כו' והי' האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח

כו' והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויוצא פרח ויצא ציץ ויגמול שקדים והפי' מטה מטה לבית אב שמחמת שכל ישראל יצאו מיעקב שהי' בו חו"ג וכח השורש בענפים ויש בהם בחי' מטה שגי' דן והכהן ממתיק הגבורות בחסדי' ומתגברים החסדים וז"ש לבית אבותם בחי' יעקב וז"ש והנה פרח מטה אהרן לבית לוי לרמוז על הנ"ל שהי' בכהנים בחי' חו"ג ולהמתיקם וז"ש כי מטה אחד לראש בית אבותם וזה הי' הסימן על הכהנים האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח שמטה גי' דן יהי' בחי' חסד הרמז בתיבת פרח גי' ד"פ חסד כי יש ד' מילואי הוי' וכשכולם מתמלאים בחסדים נמצא כולם הם מבחי' הוי' במילוי יודי"ן שגי' חסד וכל הד' עולמות אבי"ע מתמלאים בחסדים וכל עולם הוא בבחי' עולם חסד יבנה גם פרח גי' הר"ת מרופא חולי עמו ישראל כי כל המשכת חסדי' נקראי' בשם רפואה כמ"ש במ"א שלכן נקראת רפואה ארוכה שנמשכת מעולם שנקרא ארוך שאין קץ ושיעור לחסדים משם בחי' י"ג מדה"ר אע"פ שאינו כדאי והגון והחול' נקרא קצירי על שיש בו בחי' צמצום מהחסדים ולא נשפע עליו מבחי' ארך רכ"א אורות ונמצא שבכ"מ שיש איזה צמצום וחסרון נקרא בשם קצירי וחולה והשפעות חסדים המשלימים כל חסרון נקראים ארוכה וזהו מרומז והנה פרח מטה אהרן שעבודת הכהן הי' להמתיק כל בחי' גבורות ולהשלים כל החסרון רק הכל יהי' טוב וחסד ויצץ ציץ לשון ציצית והבטה שהמשיכו מעינא פקיחא ויגמול שקדים לשון ויגדל הילד ויגמל שקדים כמ"ש שוקד אני על הרעה גמלו והכריתו וביטלו בה שיהי' רק טוב כנ"ל גם ציץ גי' קץ ע"י החסדים יהי' הקץ והגאולה ב"ב אמן נס"ו:

מטה מטה לבית אב כי י"ב פעמים מטה גי' תרחם נגד תרח"ם תיבות שבתפיל' י"ח שבהם י"ב אמצעיות נגד י"ב שבטים שכתב בהאר"י ז"ל שכל שבט יש לו שער בפ"ע שתעלה התפילה דרך שם ושער הוא מור לשם אדני שבמילוי גי' תרע"א והנ' אותיו' דן מאדני צריך להמתיקם כי הם ממדת גבורה וז"ש אי הבל אחיך שפגם באותיות אי ונשאר דן מאדני ונגזר עליו נע ונד אותיות דן ומטה גי' דן וי"ב אמצעיות להמתיק י"ב פעמים דן ולכן כל תיבות שבתפילת י"ח הם תרח"ם ולכן לקח מהם י"ב מטות שגי' תרח"ם להראות שפעולת הכהן להמתיק הדינים ולעשות מהם רחמים:

והנה פרח מטה אהרן להמתיק הדינים ממטה שגי' דן ע"י פרח גי' ד"פ חסד כי עולם חסד יבנה נמצא כל עולם נבכה בחסד וד' עולמות אבי"ע שכ"א בחסד הרי ד"פ חסד גי' פרח וכן בכל עולם ד' רוחות העולם וכל רוח נבנה בחסד וז"ש משה אל אלקי הרוחות להמשיך חסדים מד' רוחות וע"י פירסום הנס הי' לקרח עלי' כמ"ש האר"י ז"ל שצדיק" כתמר" יפרח" ס"ת קרח כי ע"י פירסום הנס נמתקו כל הדינים שביו"ד מאמרות וי"פ דין גי' תמר ופרח גי' הר"ת מרופא חולי עמו ישראל ומ"ש והנה פרח מטה אהרן לבית לוי מורה על כללות המדות כנ"ל שאהרן מדת החסד הי' מבית לוי מדת גבורה להמתיק הכל:

ואני הנה נתתי לכם את משמרת תרומתי כו' אחז"ל ואני ברצון והנה בשמחה כמ"ש הנה הוא יוצא לקראתך וראך ושמח בלבו להבין דבריהם נקדים מ"ש ז"ל הגלות דומה ללילה ועד"ז אמרו העוה"ז דומה ללילה הטעם שלא נתגלה עדיין כבוד מלכותו ואלקותו כמו שיהי' ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר כו' אבל עתה הגם שנגלה לנו ית"ש קצת מצד פעולותיו עכ"ז נסתר ית"ש מאתנו ולכן אומרים בהברכות לשון נגלה ונסתר כמ"ש ברוך אתה לשון נוכח ואח"כ אומרים אשר קדשנו במצותיו לשון נסתר וכן אנו אומרים אתה הוא אלקינו אתה הוא לשון נוכח ונגלה ותיבת הוא מורה על נסתר ולעתיד יתגלה לנו אלקותו ית"ש מה שלא נתגלה לנו עתה ואנו אומרים ע"ז הוא לשון נסתר וז"ש ית"ש לעתיד ראו כי אני אני הוא כי אני הוא בחי' התגלות כי כאן שאמר אני מוכרח שיאמר כן לאחר שרואה ומשיג בה וז"ש ראו עתה כי אני אני הוא מה שהי' מקודם אצליכם בחי' נסתר לשון הוא עתה ראו כי אני הוא שההיא בחי' נסתר נתגלה בבחי' אני כמ"ש ואמר ביום ההוא הנה אלקינו זה קוינו לו ויושיענו זה ה' קוינו לו כו' כנ"ל כי יהי' התגלות האהבה והיראה והחסדים והגבורות מאתו ית"ש ויהי' נגלה כבוד גדלו ית"ש וקדושתו ויהי' לנו דביקות גדול' בו ית"ש וזהו בחי' התגלות אלקותו וז"ש ואני תפלתי לך ה' שתפילתינו הוא שיהי' ית"ש בבחי' התגלות ובבחינ' אני שהוא בחי' התגלות כנ"ל תתיחד אליו ית"ש שיהי' בבחי' התגלות ועת רצון פי' שיגלה רצונו ית"ש בבריאת האדם שאמר ית"ש נעשה אדם בצלמינו פי' שהאדם יהי' דבוק בעולמות העליונים ואורות קדושתו ית"ש שעליהם אמר בצלמינו ואורות ההם יהי' מקיפים את האדם וז"ש בצלמינו כאילו אמר בתוך צלמינו שצלמינו יהי' אור מקיף אליו כמ"ש שית"ש ממלא כל עלמין ומסבב כל עלמין וזהו שאנו מתפללים שיתגלה זה הרצון הקדום בבריאת האדם אלקים ברוב חסדיך ענינו באמת ישעך שהגבורות מבחי' שם אלקים יהי' ממותקים ברוב חסדיך שיהי' ממוזגים בבחי' אמת חותמו שבבחי' אמת ממוזגים הגבורות בחסדים ונמתקים שם וזהו אנו גורמים ע"י הנהגתינו בעבודתו י"ת ובכל ענינים הכל באמת ובזה ישעך יהי' הישועה אמיתיות ויהי' אלקותו י"ת בבחי' התגלות בבחי' אני כנ"ל ואני תפלתי לך ה' עת רצון שיהי' ההתגלות ובזה יומתקו הגבורות מבחי' אלקים כי ענין הגבורות הוא שמצמצים את החסדים מלהתגלו' דהיינו כי מטבע החסדים להתפשט וכשיש איזה מסך מבדיל ביניהם לבין אלקותו י"ת אז נעשה מכסה ומסתיר להשפעת החסדים ומצמצם אותם שלא יתפשטו משא"כ לעתיד שיהי' התגלות אלקותו י"ת ויהי' התגלות החסדים והגבורות יהי' אדרבא להתגברות החסדים בחי' כי גבר עלינו חסדו בחי' שערא דדוקנא קשישין אינון לאכפייא דינא ויתבטלו כל המקטריגים ע"י בחי' התגלות אלקותו כנ"ל ויתגלה רצונו י"ת ויתבטל כל הדינים ומקטרגים כמ"ש בשבת דלית דינין דתקיפין כו' רעו דלי' דגלי' לי' לבטלא לכל קליפין ע"י בחי' התגלות קדושתו י"ת אז ועד"ז יהי' לעתיד ולכן אז יהי' הלוים כהנים לה' כמ"ש בס' כי יתעלו הגבורות והלוים יהי' הם בחי' גבורה יתעלו ויהי' כהנים לד' וזהו הי' ענין קרח שפקח הי' כאמרו ז"ל רק עינו הטעתו שראה כ"ד משמרות כהונה ולוים עומדים מבניו וסבר שלכן ינתן לו כ"ד מתנות כהונה גם ראה שלעתיד יהי' הלוים כהנים וסבר הי' שג"כ אז יכול להיות כן אבל האמת לא הי' כן כי העוה"ז עד התיקון הגמור דומה ללילה כנ"ל חשכות שאין עדיין בחי' התגלות והגבורות מכסים את החסדים ואין עדיין התגלות החסדים בשלימות ולכן א"א עתה עדיין להיות הלוים כהנים עד לעתיד ומשה ראה יפה ורמז לו זה במ"ש בוקר ויודע לו ה' את אשר לו פי' בוקר שיהי' התגלות אור ויהי' בחי' בוקר אז יהי' זה מה שאתה רואה ויודע ה' את אשר לו אבל לא עכשיו וז"ש ז"ל ואני ברצון שידוע שאותיות אני הוא אותיות אין וזהו בחי' נעוץ סופן בתחילתן ותחילתן בסופם שבחי' אין הוא בחי' רצון עליון ולכן ואני מורה על בחי' רצון שרצון זה יתגלה לעתיד בבחי' ואני כנ"ל ולכן הכהן שממשיך החסדים מבחי' רצון העליון נתן להם הכ"ד מתנות כהונה בתיבת ואני ברצון שימשיכו השפעות טובות עד שיתגלה רצון העליון בבחי' ואני והנה בשמחה כי כ' בס' שהב' ההי"ן בשם הוי' נקראים רחל ולאה ונתנו סימן שם ה' גדולה לאה ושם ה' קטנה רחל ולעתיד יתעלה מלכותו ית"ש בחי' ה' קטנה ותהי' ג"כ מבחי' ה' גדולה כמ"ש בס' ותלכנה שתיהן שתי ההי"ן משם הוי' ביחד שוים בגדלותם והנו"ן ידוע שאות זה מרמז על בחי' גבורות ולעתיד יהי' הגבורות לאכפייא דינה כו' ולכן הנה שהוא אותיות ב' ההי"ן והנו"ן הנ"ל מורה על שמחה שלימה שיהי' ישמח ישראל בעושיו וישמח ה' במעשיו והנה גימ' סמ"ך שיהי' ית"ש סומך לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים וימלא כל בחי' חסרון שיש עתה רק יהי' הכל בשלימות ב"ב: